

בגליון ראש השנה של

הארץ

שי לקוראים

חוברת במתכונת מאגאזינית, שפע תצלומים, מוגשת על-ידי "הארץ" ומפעלי נייר אמריקאים-ישראלים בע"מ

וכן:

48 עמודים גדושים כתבות ותצלומים וכן הפרק הראשון של "טופז", ספרו החדש של ליאון יוריס, מחבר "אכסודוס" על ריגול סובייטי בצמרת השלטון בצרפת.

וגליון-חג מוגדל

של

הארץ

אירופה קוראת לישראל

לקבלת פרטים מלאים (ללא תשלום) על חברים-לעט אירופאיים, פנה ל: המרכז ההולנדי לקורספונדנציה, ת.ד. 7034, האג, הולנד

בי"ס "נוי" לספרות נשים

תל-אביב, רחוב אלנבי 48, טלפון 57400

פתוח מ-8 עד 12; מ-2 עד 6

טיפול ושרות סלוני

- צביעת שער בחומרים משובחים.
 - סלסול תמידי והחלקת שערות.
 - תספורות ותסרוקות מודרניות.
- במומחיות ובמחירים סמליים.

מתקבלים תלמידים ותלמידות רציניים לבית-ספר רציני

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-5, ת.ד. 136 • מען מברקי: צולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלוסות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המריל: העולם הזה בע"מ

סום את הכביש המוליך לאל-עריש וממנה. עוד לפני שהספיק להניח את המוקשים על הכביש, דווח לו על כוח מצרי גדול הנע לעברו מכיוון ג'בל-ליבני. ממקום התצפית אליו עלה, יכול היה אברהם לראות מחזה בלתי-רגיל. לאורך קילומטרים רבים נעה לי מולו שדרה ענקית של כלי-רכב שנסעו בי אורות מלאים.

הגדוד היה פרוס כדי לקבל את פני ה-שיירה וברגע בו התקרבה לטווח יעיל, פתח עליה הגדוד כולו באש. לאורך השדרה החלו לבעור כלי-רכב, אולם השאר כיבו את האורות, התפרסו בשטח ופתחו באש.

זאת היתה הפתעה. ברגע הראשון נראתה השיירה כשיירת כלי-רכב. עתה הסתבר כי היו שם עשרות טנקים. אי-אפשר היה להבי-חין בהם. והגדוד של אברהם ניהל עמם דו-קרב תותחנים שנמשך משעה 6 בערב עד שעה 10 בבוקר ביום המחרת. כל אותו זמן היה הגדוד נתון גם בהפגזה ארטילרית מאתור, מכיוון ביר-לחפן.

בלילה זה נפל הקורבן הראשון של ה-גדוד — מפקד-הפלוגה אילן יקואל. מכיוון שאי-אפשר היה לראות את הכוח עמו מנה-לים את הקרב, הדליק אילן, מעל צריח הטנק שלו, את זרקור הטנק כדי לגלות את האויב. הוא ספג פגיעה ישירה בטנק ונהרג במקום.

כל פגיעה — טנק בוער

קרב תותחניים ליד ביר-לחפן נמשך כל הלילה. הטנקים של אברהם ספגו פגיעות. היו פה ושם גם טנקים שכל אחד מהם ספג כשבע פגיעות. אך לא היו נפגעים. מצד שני היתה כל פגיעה בי-שריון מצרי מצמיחה להבה — טנק בוער. זה לא היה רק עניין של פגיעות. פגיעות הותחנים המצריים בקרב זה היו יעילות למדי. כדי לחסל טנק לא מספיק לפגוע בו. זה תלוי בסוג התחמושת שירורים כלפיו ובמקום הפגיעה.

רק כשעלה השחר התברר לחיילי הגדוד של אברהם נגד מה הם נלחמים. בשעה 3.30 בבוקר עלה המ"פ גיא לעמדת תצפית. הוא לא האמין למראה עיניו. במישור שלפניו היו פרוסים כ-60 טנקים מצריים, בגדוד של אברהם היו 33 צנטוריונים.

אבל לא נותר לטרן גיא זמן רב להתפע-לות. מיד כשעלה לתצפית ספג הטנק שלו פגיעה ישירה בתובה. עתה נשאר לגיא להתפעל ממה שהוא ראה: "הפתיע אותי הגורם המיקצועי, איך הצליחו לפגוע בי בדיוק בי-שניה בה נגליתי לעיניהם. הייתי מלא-התפע-לות מהרמה המיקצועית שלהם, ואותה הער-כה יש לי לאותם תותחנים עד היום."

רשף עצום

סרן גיא, 28, השלים את שירותו ה-צבאי לפני 7 שנים. מאז הוא קצין-שריון במילואים. איש מאנשי החברה הגבוהה של תל-אביב, בה הוא דמות ידועה למדי, לא היה מתאר אותו לעצמו כמ"פ קרבי.

כי סרן גיא, יליד רחובות, הוא בנה ה-צעיר של אחת המשפחות העשירות בארץ. בחתונתו, בה נשא לאשה את היפהפיה רות טולצ'ינסקי, השתתפו כל ראשי המדינה. הוא עצמו לא ראה את עצמו מעולם כאיש-צבא מיקצועי. כשסיים את שרותו הסדיר, הלך ללמוד באוניברסיטה. למד כלכלה וספרות אנגלית והשתלם במינהל-עסקים. כיום הוא אחד המנהלים של מפעלי התשלובת הכימית המתוכננת בערר.

זאת היתה טבילת-האש הראשונה שלו. קר-דם לכן היה בדיעה כי מספיק לחטוף פגז בטנק כדי שהטנק יעלה באש. עתה, לאחר הפגיעה הראשונה, הרגיש חבטה חזקה בי-טנק. הוא חש כרשף עצום כתוצאה מהפגיעה. ואחרי זה מצא את עצמו שלם ובריא, כש-חצי גופו מחוץ לצריח.

הוא נסוג אחורנית, העלה את הפלוגה שלו לעמדות-ירי והחל לנהל קרב נגד שלו-שה גדודי-שריון מצריים, שהתפרסו מיד ל-מיבנה-יום.

אולם מהרגע שהשריון המצרי התפרס, שוב לא זו, נשאר תקוע בעמדותיו. "אילו היו להם שם גם מפקדים, ולא רק תותחנים," נזכר גיא, היה הקרב נראה לגמרי אחרת. אבל בעוד שהטנקים שלו זזים ומחליפים עמדה לאחר כל שני פגזים שירו, נשארו ה-מצרים במקומם.

גיא עצמו חטף חמש פגיעות בטנק שלו. בפגיעה החמישית, כשנקרעה השרשרת, הוא יצא עם הצוות כדי לנהל את הקרב מטנק אחר. הטנק שלו ספג שתי פגיעות נוספות ועלה באש. זה היה אחד משני הטנקים של הגדוד שגדלקו במשך כל 86 שעות הקרבות. (המשך בעמוד 36)

תמיד בקו הראשון

סגן-אלוף אברהם, מפקד קורס קציני שריון, לא ניהל קרב שריון מימיו. בי-מיבצע קדש, 1956, עוד היה סגן מפקד-פלוגה בחיל-רגלים, השתתף בקרבות על-רפיח יחד עם חטיבת גולני. כל הנסיון ה-

אברהם

קרבי שלו הצטמצם בתקריות-גבול בעת ש-פיקד על יחידות שונות לאורך הקוים. יליד הרצליה, בוגר בית-הספר המיקצועי מקס פיין בתל-אביב, היה אברהם מסגרי-תבניות עד לגיוסו לצבא. תוך כדי שירותו הסדיר בחר את הצבא כמקצוע.

עתה, בגיל 34, כשבביתו בחולון ממתנינים לו אשה, שתי בנות ובן, מצא את עצמו בי-ראש גדוד-החוד בחטיבה של אלוף-מישנה יששכר שרמי, כשכל שאר הכוח של האוגדה נע מאחור כעתודה.

היה ברור שאת הקרב הראשון יהיה עליו לנהל בעצמו. אחר-כך הוא יישאר להתאר-גנות מחדש. כוחות אחרים של האוגדה יטלו על עצמם את המשימות הבאות.

אלא שזה לא קרה מעולם. מאותו רגע ועד ליום האחרון של המלחמה מצא סגן-אלוף אברהם את עצמו תמיד בקו האש הראשון, בחוד-החנית של אוגדת השריון של אברהם יפה.

טייל אנטי-טנקי בפנים

ברגע בו הגיע הגדוד של אברהם אל-כביש מדרום לביר-לחפן, נגלה לעיניו קרב מרהיב. סופר-מיטורים של חיל-האוויר תקפו גלים גלים מוצב של ראדאר ותותחנים-נגד-מטוסים לצד הכביש. כשהסתלקו המטוסים, לא הירבה אברהם להמתין. הוא הצטרף אל הפלוגה של חיים, מ"פ מקיבוץ שער-העמקים, והסתער על-מיתחם הני"מ.

מעל צריח הטנק שלו הבחין אברהם בגוש שחור הגע תוך נדנודים ישר אל הפרצוף שלו. הגוש השחור החטיא, חלף לידו כשהוא משאיר מאחוריו משבירוח חזק. החיילים יכלו לשמוע את המג"ד שלהם שואג בקול: "אר-לה-לה!"

זאת היתה התגובה שלו למראה הטיל ה-אנטי-טנקי הראשון שכונן מולו.

לא היה זה טיל בודד. מרגע זה החל ה-כוח של אברהם לספוג אש ארטילרית ואנטי-טנקית חזקה מכיוונים שונים. אברהם הורה לטנקים לסגת אחורנית כדי לתפוס עמדות-ירי, הועיק אליו את הפלוגות הנוספות שלו והתחיל לנהל קרב-תותחנים עם המוצב שליד הכביש.

עד שירדה החשיכה ניהל אברהם קרב-אש עם המוצבים מסיבי. או קיבל משימה לח-